

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 28. 1. 2019

Čj. ČTÚ-35 685/2018-603

Na základě rozkladu, který podala dne 8. 6. 2018 **Česká pošta, s.p.**, IČO 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast ze dne 24. 5. 2018 čj. ČTÚ-8 221/2018-638/V.vyř.-ThA, ve věci námítky, kterou podala [REDAKCE], IČO [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] proti vyřízení reklamace vad poskytnuté poštovní služby spojené s nárokem na náhradu škody u doporučených zásilek podací číslo RR237462205CZ a RR245015703CZ uplatněné proti provozovateli, kterým je Česká pošta, s.p., vydávám podle § 3 odst. 1 a § 108 odst. 2 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), a podle § 6a a § 36a odst. 5 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poštovních službách“), a po projednání v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast ze dne 24. 5. 2018 čj. ČTÚ-8 221/2018-638/V.vyř.-ThA se potvrzuje.
- II. Náhrada nákladů řízení o rozkladu se nepřiznává žádnému z účastníků.

Odůvodnění:

K Českému telekomunikačnímu úřadu podala dne 27. 2. 2018 [REDAKCE], IČO [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] (dále jen „navrhovatel“) podle § 6a odst. 1 zákona o poštovních službách návrh na zahájení správního řízení o námítce proti vyřízení reklamace Českou poštou, s.p., se sídlem

Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, IČO 471 14 983 (dále jen „odpůrce“) spolu s nárokem na náhradu škody a nárokem na vrácení ceny poštovní služby.

Námítka směřovala proti vyřízení reklamace vad poskytnuté poštovní služby – konkrétně proti zamítnutí náhrady škody za nedodání (ztrátu) dvou doporučených zásilek (podací číslo RR237462205CZ a RR245015703CZ), jejichž obsahem byly perlové náušnice a řetízky s perlovým přívěskem. Tyto doporučené zásilky byly dne 12. 12. 2017 podány u pošty 779 00 Olomouc 9, o hmotnosti 0,014 kg a 0,015 kg, odesílatelem byl navrhovatel. Navrhovatel se v řízení o námitce domáhá u každé ze zásilek náhrady škody ve výši 760 Kč za „pojistné“ a vrácení ceny poštovní služby ve výši 40 Kč. Navrhovatel v rámci námítky uvedl že v minulosti v případě ztráty zásilky ze strany odpůrce nebyl problém s vyřízením takové reklamace.

Předmětné doporučené zásilky nebyly doručeny adresátům, a proto navrhovatel dne 20. 12. 2017 u pošty 779 00 Olomouc 9 uplatnil **reklamaci** dodání doporučených zásilek.

Odpůrce **reklamaci vyřídil** sdělením ze dne 12. 1. 2018, kterým reklamaci shledal důvodnou, když došlo ke ztrátě zásilky, ale náhradu škody v paušální výši navrhovateli nepřiznal (dopisem doručeným dne 1. 2. 2018) s odůvodněním, že podle čl. 47 odst. 2 Poštovních podmínek – Základní poštovní služby Česká pošta neodpovídá za škodu je-li obsahem zásilky věc, která jím být nesmí (dále specifikována v čl. 2 odst. 4 uvedených poštovních podmínek).

V průběhu řízení se odpůrce vyjádřil s tím, že navrhovateli již v rámci reklamačního řízení vrátil cenu poštovní služby ve výši 40 Kč za zásilku. Dále odpůrce doplnil svoji argumentaci ohledně nedovoleného obsahu zásilky a odkázal na internetové stránky prodejce ██████████, tj. navrhovatele, kde je uvedeno, že se jedná o šperky potažené cenným platinovým kovem – rhodiem, přívěsek je bohatě vyskládaný čirými krystalky Swarovski Elements. Obsahem zásilek tak byly výrobky z drahých kovů a pro zasílání tohoto druhu zboží je vhodnější využít Cenný balík nebo Cenné psaní. Drahý kov je definován v § 2 zákona č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, jako zlato, stříbro, platina, rhodium a další.

Navrhovatel se vyjádřil s tím, že se jedná o šperky z obecných kovů (slitina), tedy o bižuterii, nikoliv o klenoty. Samotná cena též odpovídá bižuterii, nikoliv klenotu.

Následně správní orgán I. stupně vydal **rozhodnutí** pod čj. ČTÚ-8 221/2018-638/V.vyř.-ThA datované dnem 24. 5. 2018, kterým ve výroku I. konstatoval, že se námitce vyhovuje, neboť reklamace nebyly odpůrcem vyřízeny řádně. Dále ve výroku II. vyhověl nároku navrhovatele na náhradu škody v celkové výši 1520 Kč. Výrokem III. nevyhověl požadavku navrhovatele na úhradu ceny poštovní služby v celkové výši 80 Kč a výrokem IV. přiznal navrhovateli nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 100 Kč za správní poplatky.

Výrok I. správní orgán I. stupně odůvodnil tím, že šperk není definován žádným právním předpisem, jedná se spíše o předmět sloužící k dekoraci, k estetickým účelům

a smyslem čl. 2 odst. 4 základních poštovních podmínek určitě nebylo vyloučit z doručování všechny dekorativní předměty, ale pouze ty s vyšší hodnotou a zamezit tak využívání levnějších služeb k přepravě cenností. Odpůrce neunesl důkazní břemeno ohledně toho, že by obsah předmětných zásilek byl podřaditelný pod čl. 2 odst. 4 základních poštovních podmínek, především s ohledem na jejich hodnotu v penězích. Obsah zásilek měl hodnotu 578 Kč a 278 Kč a nejednalo se tedy o cenné věci, jejichž přeprava je omezena jen na určité služby. Navrhovatel popisuje na svých webových stránkách své zboží honosněji, ale podstatná je skutečná hodnota těchto předmětů. Navíc skutečnost, že obsahem zásilek byly bižuterní šperky, nemohla mít vliv na ztrátu zásilek. Podle čl. 13 odst. 4 základních poštovních podmínek přiznal správní orgán I. stupně navrhovateli nárok na náhradu škody ve výši 20ti násobku ceny služby za každou ztracenou doporučenou zásilku, tj. 2x 800 Kč, nicméně vzhledem k petitu návrhu, kterým se navrhovatel domáhal toliko částky 760 Kč za zásilku, byla navrhovateli přiznána tato nižší částka.

Návrhu navrhovatele na vrácení ceny poštovní služby ve výši 2x 40 Kč správní orgán I. stupně nevyhověl, neboť odpůrce cenu poštovní služby již navrhovateli vrátil.

Náhradu nákladů řízení ve výši správního poplatku přiznal správní orgán I. stupně navrhovateli jako procesně úspěšnému účastníkovi.

Proti tomuto rozhodnutí podal odpůrce dne 8. 6. 2018 v zákonem stanovené lhůtě **rozklad**, ve kterém napadl rozhodnutí správního orgánu I. stupně v celém rozsahu a zopakoval, že odpovědnost za ztrátu předmětných zásilek je podle čl. 47 odst. 2 základních poštovních podmínek vyloučena („Česká pošta neodpovídá za škodu, je-li obsahem zásilky věc, která jím být nesmí“). Již v řízení odpůrce namítal, že řetízky i náušnice jsou pozlacené nebo potažené rhodiem, jsou tedy vyrobené z drahého kovu. Navrhovatel zkresluje vlastnosti obsahu zásilek, aby se domohl náhrady škody vzniklé jejich ztrátou. Vzhledem k nepovolenému obsahu doporučených zásilek navrhovateli nevznikl nárok na náhradu škody, a proto odpůrce navrhl, aby nadřízený správní orgán napadené rozhodnutí zrušil.

Navrhovatel ve vyjádření k rozkladu zopakoval, že obsahem zásilek nebyl klenot vyrobený z drahého kovu. Navrhovatel prodává pouze bižuterii, jejíž přidanou hodnotou je pozlacení, rhodiování či postříbření prováděné galvanickým pokovením, kdy takováto úprava je sice provedena drahým kovem, ale v zanedbatelném obsahu daného výrobku sloužícím k barevnému provedení výrobku a jeho ochraně před nežádoucími vlivy. Základem zboží je slitina mědi, tedy obecný kov. Škoda způsobená ztrátou byla ve výši 857 Kč, ale navrhovatel požadoval pouze škodu ve výši „pojištění“, tj. 760 Kč za zásilku (tj. celkem 1520 Kč) v době jejího podání.

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (tzv. autoremedura) a podle § 88 odst. 1 správního řádu postoupil správní spis odvolacímu správnímu orgánu spolu se svým stanoviskem.

Podle § 36a odst. 5 zákona o poštovních službách o rozkladu proti rozhodnutí Úřadu, které v prvním stupni nevydal předseda Rady Úřadu, rozhoduje předseda Rady Úřadu (dále jen „*správní orgán II. stupně*“).

Na základě rozkladu bylo napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v souladu s § 89 odst. 2 ve spojení s § 141 odst. 9 správního řádu posouzeno z hlediska souladu s právními předpisy a dále co do správnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost se nepřihlíží.

Vedené správní řízení je řízením o námitce proti vyřízení reklamace vad poskytnuté poštovní služby, které je upraveno v zákoně o poštovních službách následovně.

Podle § 6a odst. 1 zákona o poštovních službách, pokud provozovatel nevyhoví nebo nevyřídí reklamaci vad poskytované poštovní služby, je odesílatel nebo adresát oprávněn podat u Českého telekomunikačního úřadu návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 1 měsíce ode dne doručení vyřízení reklamace nebo marného uplynutí lhůty pro její vyřízení, jinak právo uplatnit námitku zanikne. Podání návrhu podléhá správnímu poplatku.

Podle § 6a odst. 2 zákona o poštovních službách neuzavřou-li účastníci řízení smír nebo Český telekomunikační úřad tento smír neschválí, rozhodne o tom, zda byla reklamace vyřízena řádně či nikoli. Na návrh rozhodne v řízení podle § 6a odst. 1 zákona o poštovních službách o právech a povinnostech účastníků řízení vyplývajících z poštovní smlouvy nebo tohoto zákona.

Správní orgán II. stupně při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vycházel z poštovních podmínek účinných ke dni uzavření poštovní smlouvy (dne 12. 12. 2017), tj. konkrétně z Poštovních podmínek České pošty, s.p. – základní poštovní služby ve znění od 1. 7. 2017 (dále jen „*základní poštovní podmínky*“), neboť předmětem uzavřené poštovní smlouvy bylo dodání doporučených zásilek, které spadají mezi základní poštovní služby (podle § 3 odst. 1 písm. d) zákona o poštovních službách) a jsou upraveny v čl. 13 základních poštovních podmínek.

Odpůrce (Česká pošta) rozkladem napadl rozhodnutí správního orgánu I. stupně v celém rozsahu, a proto správní orgán II. stupně přezkoumal jak výrok I., kterým bylo vyhověno námitce, tak výrok II., kterým byl navrhovateli přiznán nárok na náhradu škody ve výši 1520 Kč (tj. 760 Kč za každou doporučenou zásilku), tak i výrok III. kterým byl zamítnut nárok na vrácení ceny poštovní služby a též výrok IV. o přiznání náhrady nákladů řízení navrhovateli.

Správní orgán II. stupně z předloženého spisového materiálu zjistil **skutkový stav věci** následovně.

Navrhovatel a odpůrce uzavřeli dne 12. 12. 2017 na poště 779 00 Olomouc 9 poštovní smlouvu, jejímž předmětem bylo dodání 2 doporučených zásilek podací číslo RR237462205CZ a RR245015703CZ o hmotnosti 0,014 kg a 0,015 kg. Obsahem zásilek byly pozlacené perlové náušnice (kupní cena 279 Kč), pozlacený perlový náhrdelník (kupní cena 299 Kč) a perlový náhrdelník (kupní cena 279 Kč). Odesílatelem byl navrhovatel provozující e-shop [REDAKCE]

Z důvodu nedodání doporučených zásilek adresátům, podal odesílatel dne 20. 12. 2017 u pošty 779 00 Olomouc 9 reklamaci dodání (ztráty) doporučených zásilek.

Odpůrce reklamaci vyřídil sdělením ze dne 12. 1. 2018, kterým reklamaci shledal důvodnou, neboť došlo ke ztrátě zásilky, ale náhradu škody v paušální výši navrhovateli nepřiznal (dopisem doručeným dne 1. 2. 2018) s odůvodněním, že podle čl. 47 odst. 2 základních poštovních podmínek Česká pošta neodpovídá za škodu, je-li obsahem zásilky věc, která jím být nesmí (dále specifikována v čl. 2 odst. 4 uvedených poštovních podmínek).

Následně správní orgán II. stupně ověřil, že v posuzované věci byly splněny **podmínky pro podání námítky** k Českému telekomunikačnímu úřadu stanovené v § 6a odst. 1 zákona o poštovních službách. Navrhovateli jako odesílateli bylo doručeno zamítnutí jeho požadavku na náhradu škody dne 1. 2. 2018 a navrhovatel podal dne 27. 2. 2018, tedy v zákonem stanovené lhůtě 1 měsíce, námítky k Českému telekomunikačnímu úřadu, kterými se domáhal u každé ze zásilek náhrady škody ve výši 760 Kč za „pojistné“ a vrácení ceny poštovní služby ve výši 40 Kč.

Dále správní orgán II. stupně přistoupil k samotnému **přezkoumání** napadeného rozhodnutí podle § 89 odst. 2 správního řádu.

Správní orgán II. stupně předně konstatuje, že se ztotožňuje se správním orgánem I. stupně v tom, že obsahem předmětných doporučených zásilek nebyly předměty, které by nemohly být jejich obsahem, tzn. že se nejednalo o nedovolený obsah doporučených zásilek. Obsahem doporučených zásilek byly pozlacené perlové náušnice, pozlacený perlový náhrdelník a perlový náhrdelník, jejichž kupní cena v době podání činila 279 Kč, 299 Kč a 279 Kč.

Správní orgán II. stupně přitom totožně jako správní orgán I. stupně vycházel z čl. 2 odst. 4 základních poštovních podmínek a čl. 47 odst. 2 základních poštovních podmínek.

Podle čl. 2 odst. 4 základních poštovních podmínek „peníze, aktivované platební karty a jiné platební prostředky; poukázky na odběr zboží nebo služeb; směnky, šeky a jiné cenné papíry; předměty kulturní, umělecké nebo sběratelské hodnoty bez ohledu na jejich stáří a cenu; šperky, drahé kameny, drahé kovy a výrobky z nich, a další obdobně cenné věci mohou být obsahem poštovní zásilky jen tehdy, je-li to u určité poštovní služby výslovně stanoveno.“

Podle čl. 47 odst. 2 základních poštovních podmínek „podnik neodpovídá za škodu, je-li obsahem poštovní zásilky věc, která jím být nesmí.“

Z citovaných ustanovení základních poštovních podmínek vyplývá, že nedovoleným obsahem doporučené zásilky jsou mimo jiné šperky, drahé kameny, drahé kovy a výrobky z nich a další obdobně cenné věci. Odpůrce namítal, že obsahem ztracených doporučených zásilek byly výrobky z drahých kovů (zlato a rhodium) podle § 2 zákona č. 539/1992 Sb., zákona o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon).

Lze přisvědčit odpůrci, že zlato a rhodium je podle § 2 zákona o puncovníctví považováno za drahé kovy, nicméně z pouhé přítomnosti zlata, stříbra ještě nelze automaticky dovozovat, že se jedná o výrobek z drahých kovů. Puncovní zákon totiž stanoví 4 kumulativní podmínky, které musí být splněny pro to, aby daný výrobek bylo možné považovat za výrobek z drahého kovu. Konkrétně musí být v případě klenotů a bižuterie splněny tyto podmínky: 1) výrobek musí mít klenotnický nebo bižuterní charakter; 2) výrobek musí být zhotoven ze zlata, stříbra nebo platiny; 3) ryzost použitých materiálů musí být nad limity stanovené v § 3 odst. 2 písm. a) – c) puncovního zákona (např. zlato o ryzosti vyšší než 333/1000); 4) nesmí se jednat o výrobek, který je drahým kovem jen povrchově upraven (např. postříbřen, pozlacen), jak je stanoveno v § 40 odst. 1 puncovního zákona.

Z uvedeného vyplývá, že zboží, které je drahým kovem pouze povrchově upraveno, spadá do kategorie výrobků z obecných kovů. Nejedná se tedy o výrobek z drahých kovů ve smyslu puncovního zákona.

V posuzované věci byly výrobky zhotoveny z bižuterního kovu a umělých perel, jak vyplývá z internetových stránek navrhovatele. Drahé kovy (zlato, rhodium) byly jen na povrchu, netvořily jeho významnou část. Takové výrobky proto nelze považovat za výrobky z drahých kovů.

Nadto má správní orgán II. stupně za to, že jednotlivé pojmy obsažené v čl. 2 odst. 4 základních poštovních podmínek nelze vykládat čistě gramaticky, ale je nutné přihlížet i k účelu takového ustanovení. Účelem tohoto článku poštovních podmínek bylo vyloučit z přepravy (mimo cenné psaní a cenný balík) věci cenné, když tomu ostatně odpovídá i dovětek „a další obdobně cenné věci“. Pro srovnání lze odkázat na ustanovení Světové poštovní úmluvy (verze z Dohá, říjen 2012), kde v čl. 18 odst. 6.1 je obsažen obdobný seznam nepovoleného obsahu listovních zásilek, konkrétně je zakázáno vkládat do listovních zásilek bez udané ceny „*mince, bankovky, papírové peníze nebo jakékoliv cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty*“.

Základní poštovní podmínky i Světová poštovní úmluva tedy zároveň stanoví, že výrobky se musí vyznačovat určitou cenností. V posuzované věci však obsahem doporučených zásilek byly pozlacené perlové náušnice, pozlacený perlový náhrdelník a perlový náhrdelník, jejichž kupní cena v době podání činila 279 Kč, 299 Kč a 279 Kč. I cena těchto výrobků má tedy též vypovídací hodnotu a svědčí o tom, že se nejednalo

o výrobky z drahých kovů a další obdobně cenné věci, na které by mířil čl. 2 odst. 4 základních poštovních podmínek, ale o bižuterii povrchově upravenou drahými kovy.

Správní orgán II. stupně proto rozkladové námitky odpůrce, že se jednalo o nepovolený obsah zásilek, jako nedůvodné zamítl a napadený výrok I. podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil, neboť reklamace navrhovatele v části, kterým byl zamítnut jeho požadavek na náhradu škody nebyla vyřízena řádně.

S **výrokem II.** napadeného rozhodnutí, kterým správní orgán I. stupně vyhověl návrhu navrhovatele na náhradu škody ve výši 1520 Kč (tj. 760 Kč za každou ztracenou doporučenou zásilku) se správní orgán II. stupně též ztotožňuje. Odpůrce požadavek poškozeného navrhovatele zamítl s odůvodněním, že obsahem zásilek byly věci, které jím podle čl. 2 odst. 4 základních poštovních podmínek nesmějí být, a proto odpůrce podle čl. 47 odst. 2 základních poštovních podmínek za vzniklou škodu neodpovídá.

Jak však již bylo vysvětleno výše, takovou argumentaci odpůrce správní orgán II. stupně shledal zcela nedůvodnou. Obsahem ztracených doporučených zásilek nebyly nepovolené předměty. Bylo prokázáno, že ke ztrátě zásilek došlo, a že tedy odpůrce porušil svoji povinnost z poštovní smlouvy řádně dodat doporučené zásilky adresátům. Odpůrce ostatně ztrátu zásilek ani nijak nepopíral.

Navrhovateli proto náleží náhrada škody v paušální výši za 2 ztracené doporučené zásilky. Náhrada škody u doporučených zásilek je upravena v základních poštovních podmínkách, v čl. 13 odst. 4, kde je stanoveno, že „za škodu vzniklou ztrátou doporučené zásilky podnik odpovídá; v případě ztráty uhradí náhradu v paušální výši dvacetinásobku ceny za doporučenou zásilku, která splňuje podmínky odstavce 7. Podle Ceníku České pošty byla služba doporučená zásilka poskytována v době uzavření předmětných poštovních smluv za cenu 38 Kč. Navrhovateli tedy náleží nárok na náhradu škody ve výši 20ti násobku této ceny, tj. 760 Kč za 1 ztracenou doporučenou zásilku, celkem 1520 Kč.

Správní orgán II. stupně proto výrok II. napadeného rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil jako správný, i když s jiným odůvodněním, neboť správní orgán I. stupně sice nakonec dospěl ke správné výši náhrady škody, ale vycházel z nesprávného znění Ceníku České pošty, s.p.

K napadenému **výroku III.**, kterým správní orgán I. stupně zamítl požadavek navrhovatele na vrácení ceny poštovní služby za ztracené doporučené zásilky, pak správní orgán II. stupně konstatuje, že v řízení bylo prokázáno, že odpůrce navrhovateli již vrátil požadovanou cenu poštovní služby. Nárok na vrácení ceny poštovní služby byl již zcela uspokojen, navrhovatel nevzal návrh v této části zpět, a proto správní orgán II. stupně souhlasí se správním orgánem I. stupně, že návrhu navrhovatele na vrácení ceny poštovní služby je třeba nevyhovět. Výrok III. proto správní orgán II. stupně potvrdil jako správný podle § 90 odst. 5 správního řádu.

Vzhledem k tomu, že výroky rozhodnutí týkající se uplatněného nároku je třeba považovat za správné, je třeba jako správný hodnotit i **výrok IV.** o přiznání náhrady nákladů řízení ve výši 100 Kč za správní poplatek navrhovateli, neboť odpovídá § 6a odst. 3 zákona o poštovních službách. Podle 6a odst. 3 zákona o poštovních službách Úřad přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. V řízení byl zcela úspěšnějším účastníkem navrhovatel (co do výroku I. a II.), a proto má nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů, tj. ve výši 100 Kč za správní poplatek. Správní orgán II. stupně proto potvrdil podle § 90 odst. 5 správního řádu i výrok IV. napadeného rozhodnutí.

V rámci řízení o rozkladu byl procesně úspěšnějším účastníkem navrhovatel, když byl rozklad zamítnut, a proto má podle § 6a odst. 3 zákona o poštovních službách nárok na náhradu nákladů řízení o rozkladu. V řízení o rozkladu však navrhovatel náhradu nákladů řízení neuplatnil a ze správního spisu nevyplývá, že by mu nějaké účelně vynaložené náklady řízení vznikly, a proto správní orgán II. stupně výrokem II. tohoto rozhodnutí rozhodl tak, že se náhrada nákladů řízení o rozkladu nepřiznává žádnému z účastníků.

Ze všech shora uvedených důvodů správní orgán II. stupně podle § 36a odst. 5 zákona o poštovních službách o rozkladu odpůrce rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu